

ΠΑ. ΣΟ. Κ.

A 26.1

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

106 80 ΑΘΗΝΑ
ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ 50
ΤΗΛΕΦ. 36 09 831-7
TELEX: 221173 PSK GR
TELEFAX: 3606958

Αθήνα, 18 Αυγούστου 1991

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ, ΑΝΔΡΕΑ Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ
ΣΤΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕ ΤΑ ΣΤΕΛΕΧΗ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ ΑΠ' ΟΛΗ ΤΗΝ ΚΡΗΤΗ-ΑΓ.ΝΙΚΟΛΑΟΣ
18 Αυγούστου 1991

Με μεγάλη μου χαρά βρίσκομαι κοντά σας. Σκέφθηκα ότι αυτή ακριβώς η συνάντηση των βασικών στελεχών του Κινήματός μας στη Μεγαλόνησο, στη δημοκρατική και αγωνιστική Κρήτη, θα ήταν η πιο καλή επαφή για ένα ξεκίνημα αγωνιστικό που βλέπει προς το μέλλον.

Δεν πρόκειται φυσικά να βγάλω λόγο. Θα πω μερικά πράγματα, που είναι πιστεύω στους νούς μας, σ' όλους μας, που αφορούν την πορεία του τόπου, της χώρας μας, και τα μεγάλα αδιέξοδα τα οποία αντιμετωπίζουμε.

Είναι βασικά για όλους μας ώρες μεγάλης ευθύνης - για το ΠΑΣΟΚ, για τα στελέχη του και τα μέλη του. Αλλά είναι ταυτόχρονα για όλες τις πολιτικές ηγεσίες και για ολόκληρο το λαό.

Δεν νομίζω ότι, στη νεότερη ιστορία της χώρας μας, είχαμε ποτέ φτάσει στο κρίσιμο σταυροδρόμι που σήμερα βρίσκεται η χώρα. Μπροστά σε μια τεράστια κρίση, κρίση πολιτική, κρίση οικονομική, κρίση κοινωνική, κρίση πολιτισμική. Και βέβαια αυτά δεν είναι όλα θέματα του σήμερα. Προϋπήρξαν, κάπως. Υπάρχουν πηγές στο παρελθόν. Αλλά αυτή τη στιγμή, ίσως είναι η πιο κρίσιμη ώρα για το μέλλον της πατρίδας.

Και αυτά δεν είναι λόγια. Είναι πίστη. Και γι' αυτό το μήνυμά μου, θα είναι μήνυμα στράτευσης και επαγρύπνησης. Όχι μόνο για μας, για το ΠΑΣΟΚ που έχουμε χρέος απέναντι στο λαό που τόσο εμπιστοσύνη μας έδωσε και στα οκτώ χρόνια που κυβερνήσαμε και έκτοτε στο ρόλο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Σ' αυτό το λαό έχουμε χρέος.

Δεν θα μπορέσω να μιλήσω ολοκληρωμένα, αλλά θα αναφερθώ σε σημεία-αιχμές.

Το εθνικό μας μέτωπο είναι πράγματι το πιο ευαίσθητο και το πιο κρίσιμο. Γιατί, εάν εκεί υπαρξουν απώλειες δεν αντικαθίστανται, δεν επανακτώνται εύκολα - έτσι είναι ο ρους της ιστορίας.

Και δεν μιλώ μονάχα για τη " νέα τάξη πραγμάτων ", δεν μιλώ για το εκρηκτικό καθεστώς που υπάρχει στη Γιουγκοσλαβία, που οπωσδήποτε έχει τα παλαιοιακά του κύματα και για μας, αλλά μιλώ, κυρίως, για το πρόβλημα που τόσες γενιές είχαν και ίσως θάχουν. Το πρόβλημα της αντιμετώπισης του επεκτατισμού και των απειλών της Τουρκίας.

Είναι κρίμα ότι τον Δεκαπενταύγουστο, στη Γιορτή των Ενόπλων Δυνάμεων, ο υπουργός Εθνικής Αμυνας δεν θέλησε καν να αναφερθεί σ' αυτόν τον κίνδυνο. Κι, όμως, αυτός είναι ο κίνδυνος - μόνος δεν θα ήταν τόσο μεγάλος. Εξαρτάται από την κυβέρνηση της πατρίδας μας κι από την πολιτική της.

Εχω χαρακτηρίσει στο παρελθόν την εξωτερική πολιτική της χώρας μας ως διατεταγμένη. Και θα ήθελα να δώσω ένα απλό παράδειγμα, τι εννοώ και τι μπορούμε να εννοούμε με μια τέτοια λέξη.

Ο κ. Μητσοτάκης αποφάσισε να πει ναι στην πρωτοβουλία Μπους για κάποια συνάντηση στην Ουάσιγκτον, χωρίς να έχει προσδιορισθεί ούτε η διαπραγματευτική δύναμη ούτε καν να έχουν υπάρξει προσυζητήσεις, διάλογος, που θα επέτρεπαν να υπάρχει κάποια ελπίδα.

Πέραν του ότι, ήδη η απόφαση αυτή, μιας συνάντησης δύο ηγετών, δύο πρωθυπουργών, στην Ουάσιγκτον, για να λύσουν το Κυπριακό, θυμίζει τις μέρες του '64, όταν το ίδιο ακριβώς είχε ζητήσει ο Πρόεδρος Τζόνσον από τον Γεώργιο Παπανδρέου και ο Γεώργιος Παπανδρέου του είπε: λυπούμαι, που σ' αυτή τη μεγάλη Δημοκρατία της Δύσης, οφείλουμε να πούμε "όχι" όπως είπαμε και την εποχή που μας επετέθησαν ο φασισμός και ο ναζισμός.

Διότι αυτή η κίνηση ήταν διατεταγμένη, αλλά η πορεία της, μετά ταύτα, είναι ναρκοθετημένη. Λέγαμε και λέω, έχουμε εξωτερική πολιτική που είναι διατεταγμένη και δυστυχώς όχι στα πλαίσια της ΕΟΚ, αλλά από την καθοδήγηση μιας μη ΕΟΚικής δύναμης, των Ηνωμένων Πολιτειών.

Βεβαίως, με τις Ηνωμένες Πολιτείες πρέπει να έχουμε καλές σχέσεις. Είναι η μόνη υπερδύναμη. Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι μπορείς να κτίσεις καλές σχέσεις όταν κινείσαι από φόβο και κλίμα κατωτερότητας, αντί να κινείσαι με σεβασμό πάνω στην ιστορία και τα κεκτημένα και τα κυρίαρχα δικαιώματα αυτού του μεγάλου λαού.

Επομένως νομίζω ότι μπορούμε σήμερα να χαρακτηρίσουμε την εξωτερική μας πολιτική - όχι τη δική μας, της κυβέρνησης - τη λέγαμε διατεταγμένη και δρομολογημένη, καλλίτερα να λέμε, διατεταγμένη και ναρκοθετημένη, παγιδευμένη. Και είδαμε αμέσως, μόλις έκλεισε αυτό, (το θέμα της συνάντησης) την αντεπίθεση του Γιλμάζ, την επιμονή αμέσως και πριν τις συζητήσεις να αναγνωρισθεί η ισοτιμία των δύο κοινοτήτων στην Κύπρο, να εξομοιωθεί Βασιλείου με Ντενκτάς, να υπάρξει διάλογος Βασιλείου με Ντενκτάς, και ακολούθως να γίνει - για να λύσει τι πια; η συνάντηση στην Ουάσιγκτον.

Και είναι κρίμα ότι ο κ. Μητσοτάκης, όταν υπάρχουν τουρκικές απειλές, προτιμά να λέει ότι αυτές γίνονται για εσωτερική τουρκική κατανάλωση. Μπορεί, Αλλά είναι σαφές ότι οι Τούρκοι εννοούν αυτό που λένε. Και το έχουν αποδείξει πάντοτε στην ιστορία.

Μη καλύπτουμε την επιθετικότητα και τις απειλές και μην επιτρέπουμε σ' αυτή τη χώρα να οδηγηθεί σε παγίδες από τις οποίες θα βγεί με πληγές που μπορεί ποτέ να μη γιατρευτούν.

Θα ήθελα να αναφέρω, σχετικά, κάτι, το θέμα του στρατηγείου της Λάρισας, που, ίσως, δεν είναι τόσο "συναρπαστικό", όσο η πορεία του Κυπριακού για το οποίο, η θέση μας είναι γνωστή και την επαναλαμβάνω απλώς, γιατί είναι γνωστή. Το Κυπριακό είναι πρόβλημα εισβολής και κατοχής και επομένως θέμα διεθνούς νομιμότητας. Από την ώρα που θα το ξεχάσεις αυτό, η λύση δεν θα είναι απλώς κακή, θα είναι χειρίστη. Διότι υπάρχει σήμερα ένα καθεστώς το οποίο είναι καλλίτερο από τη λύση αυτή την οποία προωθούν.

Αλλά θα ήθελα να πάω στο θέμα του στρατηγείου της Λάρισας. Η μεγάλη σημασία του στρατηγείου Λάρισας, που αυτό υποτίθεται είναι ελληνικό, αλλά όταν επανήλθε η Ελλάδα στο ΝΑΤΟ, στο στρατιωτικό σκέλος, δεν έκλεισε το θέμα των ορίων επιχειρησιακής ευθύνης των πολεμικών αεροσκαφών της Αεροπορίας μας στο Αιγαίο, όπως ήταν προ της αποχωρήσεώς μας από το στρατιωτικό σκέλος του ΝΑΤΟ. Και η θέση όλων των κυβερνήσεων ήταν ότι δεν πρόκειται να μετατραπεί ξανά σε ΝΑΤΟϊκό στρατηγείο, έως ότου προσδιορισθούν τα όρια της επιχειρησιακής ευθύνης.

Τα όρια αυτά, που υπήρχαν και υπάρχουν, για μας είναι τα ελάχιστα δυνατά. Δηλαδή, να καλύπτουν ελληνικό χερσαίο χώρο. Να είναι, δηλαδή, ταυτόσημη αυτή η περιοχή με την περιοχή που λέμε FIR Αθηνών.

Η στάση της Τουρκίας, η στάση των Ηνωμένων Πολιτειών, η στάση του ΝΑΤΟ είναι ότι πρέπει στην αναδιαπραγμάτευση να μετακινηθούν τα όρια αυτά προς δυσμάς. Το οποίο σημαίνει, ότι την προστασία τη στρατιωτική των νήσων του Ανατολικού Αιγαίου θα έχει κατ'αποκλειστικότητα η Τουρκία.

Τόσο σοβαρό είναι το θέμα. Και εάν προσθέσουμε σ'αυτό ότι μιλάμε για συνεκμετάλλευση των πετρελαίων του Αιγαίου, που σημαίνει - και μπορεί να το αποδείξει κανείς αυτό αμέσως - συγκυριαρχία στο Αιγαίο, αυτό σημαίνει ότι τα ελληνικά νησιά του Αιγαίου θα κάθονται επάνω σε τουρκική υφαλοκρηπίδα και θα προστατεύονται από τουρκικά πολεμικά αεροσκάφη.

Αυτό είναι δυνατόν να συμβαίνει χωρίς τη γνώση του πολιτικού κόσμου, χωρίς γνώση του λαού; Τιμάριο είναι η Ελλάδα;

Αυτοί είναι οι κίνδυνοι. Πολύ συνοπτικά. Είναι πολύ μεγαλύτεροι, πολύ πολυπλοκότεροι. Αλλά, εδώ επισημαίνω τα κρίσιμα λάθη, τα κρίσιμα σφάλματα της εξωτερικής πολιτικής της κυβέρνησης και ιδιαίτερα του πρωθυπουργού, ο οποίος έχει την ευθύνη. Διότι, εδώ μιλάμε, όχι μόνο για διατεταγμένη πολιτική, αλλά για προχειρότητα και αφέλεια. Και δεν μπορεί να χειρίζεσαι θέματα εξωτερικής πολιτικής είτε αφελώς, είτε περιστασιακά, είτε να καθοδηγείσαι προς συμφέροντα άλλα, κατ'ανάγκην.

Επομένως, ο κίνδυνος στα εθνικά μας θέματα είναι, ίσως, μεγαλύτερος από οποτεδήποτε άλλοτε. Και για την Κύπρο και για την Ελλάδα.

Και έρχομαι στο εσωτερικό μέτωπο. Μία πτυχή του είναι το κλίμα. Είναι κλίμα μισαλλοδοξίας και ρεβανσισμού. Κλίμα που φτιάχτηκε από την πρώτη μέρα που έφυγε το ΠΑΣΟΚ από την εξουσία. Μπορεί και μεις να είχαμε διορίσει ορισμένους "ημετέρους", αλλά είναι βέβαιο ότι ξεκινήσαμε και το κρατήσαμε ότι είμασταν κυβέρνηση όλων των Ελλήνων. Περνούμε τώρα μία περίοδο όπου υπάρχει ανελέητος διωγμός των μη "ημετέρων", είτε ποινικά, είτε διοικητικά - αυτό εξαρτάται από την περίπτωση - και υπάρχει ένα κλίμα πόλωσης, το οποίο είναι άκρως επικίνδυνο αυτής ακριβώς την ώρα που εμφανίζεται.

Επιτρέψτε μου να το πω κάπως διαφορετικά. Διότι υπάρχει αυτή η κατάσταση στο εσωτερικό μέτωπο, δίνουμε και πάλι τις ευκαιρίες στους εχθρούς της Ελλάδας να δράσουν σε βάρος μας.

Έχουμε πει ότι, όταν αναλάβουμε τα ηνία της εξουσίας - και πιστεύω ειλικρινά ότι ο χρόνος θα είναι βραχύς - έχουμε αναλάβει την υποχρέωση της αποκατάστασης των διωχθέντων αδίκως. Και τον λόγο μας θα τον κρατήσουμε. Αλλά δεν προτιθέμεθα να κτίσουμε κράτος ΠΑΣΟΚ, να αλώσουμε την εξουσία, γιατί τότε προετοιμάζουμε ένα, πάλι, ζοφερό μέλλον.

Θα αποδώσουμε δικαιοσύνη. Θα προστατεύσουμε εκείνους οι οποίοι εδιώχθησαν διότι και μόνον είναι ΠΑΣΟΚ, είναι δημοκράτες. Και αυτό είναι δέσμευση.

Και προχωρούμε στο θέμα της οικονομίας και κατ' επέκταση της κοινωνίας. Εδώ, πράγματι, οι αλλαγές είναι συγκλονιστικές και αν αργήσει η επάνοδός μας στην εξουσία, ίσως να μη μπορεί να υπάρξει και εύκολα επάνοδος στη δομή της κοινωνίας και της οικονομίας που είχαμε και που βέβαια έπρεπε να προωθηθεί με εκσυγχρονισμούς προς το μέλλον.

Η οικονομική πολιτική της κυβέρνησης ξεκίνησε και ήταν και είναι περιστασιακή. Δεν έχει υπάρξει στρατηγική. Να το πω απλά; Δεν ξέρουν τι κάνουν, παρά μόνον παλεύουν να εισπράξουν, ώστε να καλύψουν ελλείμματα, κατορθώνουν έτσι τα ελλείμματα να τα κάνουν πολύ μεγαλύτερα. Και διότι οι λύσεις τους είναι λαθεμένες - έμμεσοι φόροι, αύξηση της τιμής του ντίζελ, το ένα, το άλλο, όλ' αυτά πάνε στο πληθωρισμό, πάνε στα επιτόκια, πάνε στο δημόσιο χρέος - ας μην το αναλύσουμε - αλλά όχι μόνο γι' αυτό. Αλλά διότι οδηγούν την οικονομία σ' ένα στραγγαλισμό. Και από κάποιον που πνίγεται δεν μπορείς να πάρεις έσοδα για να καλύψεις το έλλειμμα του προϋπολογισμού σου ή του δημόσιου χρέους. Πνίγεται,

κυριολεκτικά, ο πολίτης.

Έχουμε την πολιτική του αιφνιδιασμού. Ξυπνάς το πρωί και καθαρά πράγματα, δεν ξέρεις το τούβλο από πού θα σου πέσει στο κεφάλι και σε πιανών κεφάλι θα πέσει. Και γι' αυτό φαντάζομαι οι Έλληνες θα μένουν στις τηλεοράσεις μέχρι τη μία, να δούν ποιοί είναι οι τίτλοι της επόμενης ημέρας. Τι αυξάνει. Να πουμε, αυξάνουν δίδακτρα 40%, αυξάνουν τρόφιμα 30%. Μα διερωτώμαι, προχθές μας έλεγαν ότι, κανένα νέο μέτρο δεν είναι απαραίτητο. Σε ποιούς μιλάνε; Τί είμαστε; Κωφοί; Όχι, είμαστε ιθαγενείς - δεν βρίσκω άλλη ερμηνεία.

Αλλά δεν μπήκα στην ουσία του θέματος. Η ουσία του θέματος είναι ότι μέσα από όλη αυτή την πρόχειρη, περιστασιακή πολιτική τους διαμορφώνουν μία νέα οικονομία και κοινωνία.

Όταν ξεκινήσει ο γλύπτης και χτυπάει το μάρμαρο δεν ξέρει τί θα βγει. Κάποτε, όμως, κάτι βγαίνει. Με τον τρόπο που χτυπάει το μάρμαρο και τον τρόπο που έχουν αφήσει όλους τους ελέγχους - τους έχουν παρατήσει, έχουν κάνει πέρα τον έλεγχο στο βωμό της ιδιωτικής οικονομίας, του νεοφιλελεύθερου, πιστεύω - δεν υπάρχει φραγμός πλέον. Η αισχροκέρδεια είναι καθημερινή υπόθεση. Ο καθένας για τον εαυτό του. Κι ας τα ακούσει αυτά ο κ. Ανδριανόπουλος, αλλά νομίζω, έρχονται κάπου σε αντίθεση με τις ελπίδες, με τις προσδοκίες του.

Αλλά, αυτό που γίνεται τις μέρες μας, τα δύο τελευταία χρόνια, όπως είπε ο ποιητής "χτίζονται τείχη", που δεν τα βλέπεις δεν τα ακούς. Εδώ, γίνεται μια μαζική ανακατανομή του εισοδήματος και μια αλλαγή των στρωμάτων και κοινωνικών τάξεων στη χώρα μας πάρα πολύ ριζική. Γυρίζουμε σε εποχές του '50 και πέρα. Θα ζήσουμε, για το 30% του πληθυσμού, φτώχεια πραγματική, που πιο δύσκολα τη νοιώθει κανείς στο χωριό, πιο δυνατά, όμως, την αισθάνεται στην πόλη.

Υπάρχει ανακατανομή του εισοδήματος. Οι μεταπράτες, οι τζογαδόροι, οι επιχειρήσεις-φαντάσματα, τα μεγάλα έργα πια, εδώ πραγματικά υπάρχει μια νέα δομή της ελληνικής κοινωνίας. Μέσα σε δύο χρόνια, όλο το έργο που είχε κάνει το ΠΑΣΟΚ, στον τομέα της ανακατανομής του εισοδήματος της κάποιας κοινωνικής ισότητας, ανατρέπεται. Αλλά αυτό έχει και συνέπειες, πέραν των συνεπειών που έχει για τον Έλληνα πολίτη την άμεση συνέπεια. Έχει τη συνέπεια ότι αντί να μιλάμε πια για ανταγωνιστικότητα - γιατί είμαστε στην Κοινότητα - η οποία θα στηρίζεται στην αύξηση της παραγωγικότητας με τις νέες δομές θα μπορούμε να λέμε στους ξένους ελάτε στην Ελλάδα γιατί έχουμε φτηνά χέρια! Και μπαίνουμε στην κατηγορία των Λατινοαμερικανικών χωρών. Λυπούμαι, αλλά έτσι είναι η πορεία. Και δεν ξέρω τί περιθώρια έχει η Κοινότητα να μας επιτρέψει να είμαστε στο πλαίσιο της, αν συνεχίσουμε αυτή την πορεία.

Είναι φυσικό, ότι αυτές οι οικονομικές αλλαγές συνεπάγονται και βαθιές κοινωνικές ανακατατάξεις, συνεπάγονται τη δημιουργία πολιτισμικών προτύπων που είναι μακριά από εκείνα που εμείς έχουμε ζήσει και συνηθίσει. Υπάρχει μια υπονόμευση της κοινωνικής συνοχής και μια σιγά-σιγά, θα έλεγα, μοιρολατρική αντιμετώπιση του επερχόμενου κινδύνου. Μοιρολατρική.

Εδώ, ακριβώς, είναι η ευθύνη και το χρέος του ΠΑΣΟΚ, απέναντι στην πατρίδα και το λαό. Και έχουμε χρέος, είμαστε ανοιχτοί απέναντί του. Μας έδωσε δύο τετραετίες, μας έδωσε την Αξιωματική Αντιπολίτευση στις επόμενες εκλογές - και αυτό παρά τις συκοφαντίες, τη μεγάλη καμπάνια και καλά μεθοδευμένη συκοφαντία για να θίξει ηθικά το Κίνημά μας, το οποίο δεν επετεύχθη. Γι' αυτό το ΠΑΣΟΚ δεν διαλύεται.

Το ΠΑΣΟΚ είναι εδώ και θα μείνει.

Έχουμε τη μεγάλη ευθύνη, πρώτ' απ' όλα, για διάλογο με το λαό. Όχι μόνο για "μπαλκόνια" - χρήσιμα και σημαντικά για να δίνουν έκφραση της αγανάκτησης και της απόγνωσης που έχει σήμερα ο λαός μας, αλλά χρειάζεται διάλογος. Χρειάζεται διάλογος και για τα χρόνια τα δικά μας. Τί πήγε καλά, τί πήγε στραβά. Να τα δούμε μαζί. Έχουμε μάθει πάρα πολλά πράγματα. Ήταν πολύτιμη εμπειρία και είμαστε οι πιο ώριμοι και οι πιο υπεύθυνοι αυτή τη δύσκολη για τη χώρα, ώρα, να κυβερνήσουμε. Βέβαια, με τη νίκη που μπορούμε να προβλέπουμε, αν πείσουμε το λαό - και πιστεύω έχουμε κάθε δυνατότητα - ότι έχουμε όχι μόνο κατευθυντήριες γραμμές για τη δεκαετία του '90 γιατί αυτές, λίγο-πολύ, τις έχουμε διατυπώσει, αλλά και κάτι παραπάνω. Ξέρουμε και πρέπει να το τονίσω για να είμαστε απόλυτα ειλικρινείς απέναντι στο λαό - εδώ είναι ώρα ευθύνης - πιστεύω ότι η ελληνική οικονομία θα χρειαστεί να μπει στην "εντατική" για δύο με τρία, περίπου, χρόνια. Δεν μιλώ για τις κατευθυντήριες γραμμές μας. Μιλώ για το άμεσο πρόβλημα, τη σωρεία προβλημάτων, που πρέπει να αντιμετωπίσει μια νέα κυβέρνηση με αποφασιστικότητα.

Αλλά, για να μπορέσουμε να πάρουμε μαζί τα μέτρα έκτακτης ανάγκης, που θα μας βγάλουν από το αδιέξοδο, που θα βγάλουν από το Λατινοαμερικανικό πρότυπο και θα μας ξαναφέρουν στη λεωφόρο την ευρωπαϊκή, θα χρειασθεί μιά εθνική συμφωνία, αρραγής, ανάμεσα σε όλους τους κοινωνικούς φορείς, η οποία μπορεί να απαιτήσει και ένα μήνα, ακόμη, δουλειάς για να βγεί, η οποία θα είναι δεσμευτική για όλους μας για μια συγκεκριμένη περίοδο. Αλλά, η οποία, όσες δυσχέρειες και να έχει για τον εργαζόμενο, για τον επιχειρηματία, για τον αγρότη, προσφέρει κάτι. Τη λύση. Το φως στο τέλος του τούνελ θα υπάρξει. Όσο περνάει ο καιρός τόσο πιο δύσκολα. Γι' αυτό η ανάγκη να φύγει μιά άκρως επικίνδυνη και αποτυχημένη κυβέρνηση είναι ανάγκη εθνική, όχι κομματική. Εθνική. Και αυτό γίνεται - η πιο καθαρή, η σωστή λύση με το να ακουστεί κυρίαρχη η φωνή του λαού.

Αλλά, εμείς ως ΠΑΣΟΚ έχουμε χρέος να στρατευθούμε. Να πλησιάσουμε τον αγρότη, τον εργάτη, το μικρομεσαίο και το μεγάλο ακόμη επιχειρηματία, του οποίου τα συμφέροντα - εκτός αν είναι κάποιος εκ των "ημετέρων" θίγονται βαθύτατα - σήμερα ο τζίρος στην αγορά είναι φρικτός, σήμερα επενδύσεις δεν είναι εφικτές με τα επιτόκια τα οποία υπάρχουν, 30%, σήμερα η ανεργία καλπάζει και καλπάζει σε βάρος της νεολαίας της πόλης. Το θέμα της νεολαίας είναι ένα κρίσιμο θέμα. Τί έχουμε να προσφέρουμε στη νεολαία, είναι το μεγάλο θέμα που πρέπει να δούμε. Είναι όχι μόνο το αύριο, είναι και το σήμερα της Ελλάδας.

Έχουμε πληθωρισμό ανερχόμενο - λένε κατερχόμενο. Περίμενε τον Οκτώβρη να δεις πόσο κατερχόμενος είναι! Περίμενε - έχουμε το έλλειμμα του δημόσιου τομέα να αυξάνεται - πέραν των προβλέψεων ακόμα και των πιο αυστηρών, των ιδικών μου. Είχα πει 500 δις, θα είναι 800 δις, ίσως και 1000 δις, πέραν των προβλέψεων.

Πρέπει αυτός ο λαός, κάθε Έλληνας πολίτης συγκεκριμένα, να δει το βάθος του αδιεξόδου, το μέγεθος του κινδύνου και να πειστεί ότι το ΠΑΣΟΚ δεν είναι μόνο η εναλλακτική λύση, αλλά είναι ο κορμός οποιασδήποτε δημοκρατικής λύσης, υπεύθυνης λύσης, που θα επιτρέψει η χώρα να βγει από το αδιέξοδο.

Αυτό σημαίνει στρατεύση όλων. Και στελεχών και μελών. Δεν υπάρχει χρόνος για μικροπολιτικές συζητήσεις, για μικροπολιτικές διαφορές.

Ας θάψουμε όλα τα δεύτερα θέματα κι ας πιάσουμε το πρώτο, που είναι ενημέρωση του λαού, κινητοποίηση του λαού, ώστε, το γρηγορότερο δυνατό, να προλάβουμε την καταστροφική πορεία, στην οποία έχει μπει αυτή η χώρα.

Τελειώνω λέγοντας μια λέξη μονάχα - δύο λέξεις: Έλληνες γρηγορείτε.

Είναι το χρέος το ΠΑΣΟΚ να ανταποκριθεί σ' αυτό. Ελπίζω ο λαός μας και το πιστεύω, να ακολουθήσει. Αν με σοβαρότητα, με ειλικρίνεια του πούμε την αλήθεια και δεσμευθούμε να τον υπηρετήσουμε τυφλά ώστε να βγει η χώρα από τη μεγαλύτερη κρίση στη νεότερη ελληνική ιστορία.

Στηρίζομαι και σε σας, στους αγωνιστές τους Κρητικούς. Εμπρός στον αγώνα. Οργάνωση, Αγώνας, λαϊκή ετυμηγορία και υπεύθυνη διακυβέρνηση της χώρας.

Γειά σας Κρητικοί φίλοι.
